

[Jørgen Peder Hansen.]

udbud og efterspørgsel kan konkurrere med hensyn til at erhverve sig jagtarealer på land. Derfor forudsiger jeg, at det at drive jagt på havet vil blive meget mere almindeligt, end tilfældet er i dag. Der er allerede en god udvikling i gang i så henseende, men her er det, man støder på en lang række problemer og vanskeligheder, idet man kan komme til at opfatte en lang række af strandjægere som noget, de absolut ikke er, nemlig krybskytter.

Vi har nogle områder hertilands, hvor der går offentlige broer og veje, og hvor det er meget nærliggende, at mennesker, som ikke har ejendomsret til jord, forlænger deres fartøjer. Der opstår meget ofte vanskeligheder med at komme i kontakt med disse fartøjer, og det er sket, at folk, som er gået ud fra jordstykker, der ikke tilhører dem selv, er blevet betragtet som krybskytter; og når det er jordstykker, som tilhører det offentlige, er det min klare opfattelse, at så burde jægerne have lov til at sætte sig i forbindelse med deres fartøj fra en sådan kyststrækning. Det er amtet, og det er kommunerne, der nogle steder ejer disse broer og veje, og jeg synes, det burde være sådan, at man fra det offentlige kunne opnå en ret til denne adgang.

Endvidere har vistnok den ærede ordfører for partiet venstre nævnt den motordrevne jagt på havet. Jeg tror, vi skal gøre os ganske klart, at dette med påhængsmotorer er noget, der griber vældigt om sig. Jeg kan være enig i, at speedbåde o. lign. absolut ikke må komme ind i billedet, men det at bevæge sig fra et centralt byområde op til f. eks. et område er i vore dage forbundet med meget færre anstrengelser end tidligere, for man hægter nemlig en påhængsmotor på båden, og så sejler man. Hvordan det helt klart ligger, tør jeg ikke bestemt sige, men jeg ved, at der har været et enkelt tilfælde, hvor en mand har haft en sådan påhængsmotor fæstet til fartøjet, har afmonteret den på en ø og er sejlet ud i ca. 400 m's afstand og er blevet antruffet — jeg ved så ikke, om det har været af politiet, eller hvem det var — og slæbt for retten. Underretten dømte den pågældende, fordi det blev betragtet som jagt fra et motordrevet fartøj, selv om påhængsmotoren var

afmonteret. Heldigvis omstødte landsretten denne dom.

Der er egentlig mange andre ting, jeg kunne have lyst til at sige, for jeg tror ikke, jeg er blandt dem, der kommer med i et kommende udvalg; derfor har jeg nævnt disse ting. Lad mig til slut blot sige dette, at jeg tror, vi skal erkende, at vi må regne med en meget stærkere strøm af strandjægere i de kommende åringer, og jeg synes ikke, at vi i lovgivningen skal stramme ejendomsretsbegrebet i forhold til disse mennesker så stærkt, at man derved ligesom fremmer en udvikling, som gør det meget lettere at bevæge sig ind i en situation, hvor man kan blive krybskytte. Jeg tror snarere vi skulle gå en anden vej.

Ja, det var nogle bemærkninger, som jeg håber må kunne indgå i de kommende, jeg har forstået, vistnok meget langvarige udvalgsforhandlinger.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg takker ordførerne for den velvilje, man viste over for lovforslaget, selv om der var visse problemer og visse ting, man ønskede ændret eller var uenig i. Jeg kan glæde det kommende folketingsudvalg med, at der allerede er kommet en stak af anmodninger fra enkeltpersoner og fra lokale organisationer, og at disse henvendelser stort set netop omhandler de problemer, der er rejst her i dag. Jeg vil da straks sige, at så vidt jeg kan se af alle de mange henvendelser, er synspunkterne meget uensartede.

Jeg skal nøjes med her at nævne ganske enkelte ting. Flere af de ærede ordførere har talt om jagtprøven, og det ærede medlem hr. Holger Eriksen var inde på noget af væsentlig betydning, nemlig statistikken over jagtulykker. Jeg tror, det er meget svært at få en klar statistik over, hvilke ulykker der skyldes, at jægeren er for ukyndig med våben, og hvilke der er hændelige, men uanset om man får en prøve eller ej, vil der altid ske jagtulykker; det kan også være gamle veltrænede og meget forsigtige jægere, der kommer ud for at være årsag til en jagtulykke. Men jeg tror heller ikke, man må være blind for, at en ikke uvæsentlig part af jagtulykkerne skyldes det, at jægeren har været for ukyndig.

Alle ordførerne har udtalt modvilje mod